

στο μικροσκόπιο...

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ
ΒΛΕΠΕΙ ΝΙΚΗ ΟΜΠΑΜΑ ΚΑΙ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΕΙ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ FYROM

Αγρύπνια μέχρι να φύγει ο Μπους

Του Δ. Π. ΔΗΜΑ

Η αναμέτρηση για τον Λευκό Οίκο έχει ουσιαστικά τελειώσει. Ακόμη και τα... «α-πρόοπτα» θα 'ναι σε βάρος του υποψηφίου των Ρεπουμπλικανών, γιατί η «υποψιασμένη» κοινή γνώμη βρίσκεται σε εγρήγορση.

Από κάθε σκοπιά, όλα δείχνουν συντριπτική εκλογική νίκη του Ομπάμα που, σύμφωνα με ευρεία ποιοτική αξιολόγηση αρκετών επί μέρους δημοσκοπήσεων σε καίριες Πολιτείες, μπορεί να φτάσει τους 300 έως 330 εκλέκτορες από το σύνολο των 538, ενώ απαιτούνται μόνο 270 για το «κλειδί» της εισόδου στον Λευκό Οίκο.

Για τα ελληνικά συμφέροντα ανοίγει μια «χαραμάδα αναπνοής», μετά τις εκβιαστικές πρακτικές της «ανόητα και συναισθηματικά» σκεοπτόμενης ομάδας του Συμβουλίου Εθνικής Ασφαλείας που εξακολουθεί ν' αποτελεί τον επικίνδυνο περίγυρο του προέδρου Μπους και που, ακόμη και αυτή τη στιγμή της επικείμενης αποχώρησής της, εξακολουθεί να καταφέρει χτυπήματα κατά της Αθήνας.

Αλλά έως ότου ανοίξει η... «χαραμάδα», τι;

Λαριγκάκης: Οχι επανάπαυση

Όπως εκτιμάται, το επόμενο τρίμηνο θα 'ναι «εξαιρετικά δύσκολο» λέει ο Νικ Λαριγκάκης, διευθυντής του Ελληνοαμερικανικού Ινστιτούτου (ΑΗΙ) και «χρειάζεται να 'μαστε σε εξαιρετική επαγρύπνηση» κατά το διάστημα αυτό, εκφράζοντας φόβους για τις βαθύτερες επιδιώξεις και τους χειρισμούς του επιτελείου Μπους.

Ο «εφιάλης» αυτός θα εξακολουθήσει επ' ολίγον να πλανάται απειλητικά για τα ελληνικά ζητήματα και απαιτούνται επιδέξιοι και ευέλικτοι χειρισμοί μέχρι το απόλυτο τέλος της θητείας Μπους, που επίσημα λήγει στις 12 το μεσημέρι της 20ής Ιανουαρίου, με την ορκωμοσία του νέου προέδρου.

Μέχρι τότε «μην επαναπαύεστε», είπε χαρακτηριστικά στην «Ε», σε συναφή συζήτηση, ανώτατος Αμερικανός παράγων που έχει υπηρετήσει σε διάφορες θέσεις τους τελευταίους τρεις προέδρους και γνωρίζει σε βάθος τον «κυνισμό και την εκδικητικότητα» του επιτελείου Μπους.

Η εκεί κρατούσα απολυταρχική νοοτροπία, μη επιδεχόμενη συμμαχικές αντιρρήσεις που βαίνουν αντίθετα σ' αμερικανικά συμφέροντα, όπως το ελληνικό βέτο στο Βουκουρέστι για τη FYROM, εκφράζεται τώρα μέσω της αμερικανικής άρνησης να εντάξει την Ελλάδα στο πρόγραμμα μη θεώρησης

Ο Ομπάμα έρχεται, αλλά ο Μπους δεν έφυγε ακόμη... Μπορεί η εκλογή του Δημοκρατικού υποψηφίου να ανοίγει μια «χαραμάδα αναπνοής» για τα ελληνικά συμφέροντα, όμως το τελευταίο τρίμηνο της κυβέρνησης Μπους θεωρείται «υψηλής επικινδυνότητας».

διαβατηρίων για τους υπηκόους της.

Πρόκειται για «πολιτικό ζήτημα», είπαν στην ελληνική κυβέρνηση, άνευ περαιτέρω εξηγήσεων, οι Αμερικανοί, ενώ, ερωτηθέντες σχετικά σε ανώτατο επίπεδο από Ελληνοαμερικανούς παράγοντες, διευκρίνισαν εντελώς κυνικά πως η άρνηση της κατάργησης της βίζας οφείλεται στην ελληνική στάση στο Βουκουρέστι.

Το θέμα αυτό εμπλέκεται πλέον στις αμερικανικές εκλογές καθώς Ελληνοαμερικανοί παράγοντες, πολλοί εξ αυτών προσκείμενοι στους Ρεπουμπλικάνους, προχωρούν και κάνουν αισθητή τη «δυσφορία» τους στον Λευκό Οίκο και κάτω από τις τρέχουσες και δύσκολες για τον γερουσιαστή ΜακΚέιν εκλογικές συγκυρίες, το επιτελείο του δύσκολα θα «καταπιεί» τα «καπρίτσια» του απερχόμενου επιτελείου Εθνικής Ασφαλείας του προέδρου Μπους.

Η Αθήνα, που δεν θέλει ν' αφήσει «εκκρεμότητες» για την επόμενη αμερικανική κυβέρνηση, επιθυμεί να λύσει τα ζητήματα αυτά -Σκοπιανό, βίζα- με τους «αρχιτέκτονες της συμφοράς» που είναι και οι δημιουργοί των σχετικών προβλημάτων, αλλά δεν προτίθεται παράλληλα να παραδοθεί αμαχητί, απλώς και μόνο για να «κλείσει» τα ζητήματα και κάνει σαφές προς πάσα κατεύθυνση πως δεν πρέπει να παρερμηνευτούν οι προθέσεις της.

Πάντως απ' όλα και πέραν της οιασδήποτε αξιολόγησης για το τι μπορεί να σημαίνει για τα ελληνικά συμφέροντα η αλλαγή φρουράς στον Λευκό Οίκο, θα επέλθει σίγουρα μια «ανακούφιση» στις εξαιρετικά βεβαρημένες ελληνοαμερικανικές σχέσεις που έχουν φτάσει σε «πολύ χαμηλό επίπεδο» τα τελευταία έτη.

«Εκείνο για το οποίο ανησυχώ περισσότερο», παρατηρεί ο κ. Λαριγκάκης, «είναι αυτή η κυβέρνηση (Μπους) και το σκεπτικό της, ποιες είναι οι προθέσεις της για την Ελλάδα

πριν αποχωρήσει από την εξουσία.

»Οτιδήποτε κάνει, σίγουρα δεν θα 'ναι προς το συμφέρον της Ελλάδας και αυτό είναι που με ανησυχεί περισσότερο από κάθε άλλο, σ' αυτή τη χρονική στιγμή», προσθέτει ο ίδιος, «γιατί μέχρι να φύγουν μπορεί να επιχειρήσουν διάφορες μανούβρες, ιδιαίτερα αν ακόμη εξακολουθούν να ψάχνουν για επιτυχείς εξωτερικής πολιτικής της τελευταίας στιγμής».

«Οι κακές αντιλήψεις και παράλογες πολιτικές του Λευκού Οίκου μάς έχουν φέρει στο στάδιο που βρισκόμαστε σήμερα» στο Σκοπιανό και έχουν «βάλει στο περιθώριο» έναν καλό σύμμαχο, όπως η Ελλάδα, συμπληρώνει ο διευθυντής του ΑΗΙ.

Επικίνδυνο τρίμηνο

Ο κ. Λαριγκάκης σημειώνει πως ανά πάσα στιγμή, το προσεχές τρίμηνο, πρέπει «να 'μαστε απόλυτα ενήμεροι για τα τεκταινόμενα» ούτως ώστε να «μη βρεθούμε προ εκπλήξεων», όπως συνέβη το 2004 με την αναγνώριση της FYROM, από την Ουάσιγκτον, με τη συνταγματική της ονομασία.

Πρέπει ν' αποτραπούν πάση θυσία εκπλήξεις του είδους του 2004, που θα «εδραιώνουν» τις θέσεις της FYROM, «οποιοσδήποτε και αν είναι αυτές», συμπληρώνει.

Σε οποιαδήποτε περίπτωση, οι Αμερικανοί «δημιουργούν θέματα από κει που δεν υπάρχουν και τα εντάσσουν στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων, όπως ζητήματα υποτιθέμενων μειονοτήτων στην Ελλάδα».

«Εκ των πραγμάτων», λέει ο κ. Λαριγκάκης, θα «χρειαστεί ν' αντιμετωπίσουμε» αυτή την κυβέρνηση μέχρι την τελευταία στιγμή εκπνοής της και θα πρέπει να «σιγουρευτούμε πως δεν θα κάνει περισσότερη ζημιά απ' όση έχει ήδη κάνει».

Τώρα, κοιτάζοντας προς το μέλλον, όπως παρατηρεί ο διευθυντής του ΑΗΙ, είναι επιβεβλημένο να σταθμίσει κανείς την επίδραση του κρατούντος πολιτικού περιβάλλοντος στις ΗΠΑ σε ό,τι αφορά τα «δικά μας ζητήματα» και να τα βάλει σε μια σχετική προοπτική.

Εκ των πραγμάτων, λόγω της κατάστασης της αμερικανικής οικονομίας, το μεγαλύτερο μέρος της νέας κυβέρνησης θ' αναλωθεί στην εσωτερική ατζέντα, ιδιαίτερα κατά τον πρώτο χρόνο, και ο νέος πρόεδρος, πέραν ζητημάτων «πρώτης γραμμής» -Ιράκ, Ιράν, Ρωσία, Ισραήλ- δεν θα 'ναι σε θέση να δώσει μεγάλη προσοχή σε άλλα θέματα εξωτερικής πολιτικής, «παρά μόνο αν παρίσταται ανάγκη».

Σε τελική ανάλυση, κατά τον κ. Λαριγκάκη, δεν αναμένεται να υπάρξουν

δραστικές αλλαγές στα ελληνικά ζητήματα και εν πολλοίς αυτό θα εξαρτηθεί από τους νέους «παίκτες» που θα επανδρώσουν το Στέιτ Ντιπάρτμεντ και οι οποίοι θα διαμορφώσουν τις θέσεις για τις περισσότερες από τις εκκρεμότητες.

Επί του προκειμένου εκφράζονται φόβοι πως τα νέα στελέχη θ' ακολουθήσουν την «πεπατημένη» και θα στηρίξουν τις εισηγήσεις τους σε παλαιούς φακέλους, άνευ καν «φρεσκαρίσματος» του υλικού τους.

«Πράγματι», συμφωνεί ο κ. Λαριγκάκης, «αυτό αποτελεί σιάνταρντ πρακτική» αλλά θα χρειαστούν «δραστικές αλλαγές» σ' αυτό το σκεπτικό για να «υπάρξει πραγματική πρόοδος».

Για το Κυπριακό

Αμερικανός παράγων με εξοικείωση του γραφειοκρατικού περιβάλλοντος, προχωρεί ένα βήμα παρά πέρα και λέει πως οι Ελληνοαμερικανοί θα πρέπει να «κνηγήσουν» τα νέα στελέχη, να «αισθάνονται την αναπνοή τους» και ν' απαιτήσουν την απομάκρυνση του επί 10ετία υπευθύνου του «μακεδονικού γραφείου», Πολ Φόιφερ, ενός πολιτικού υπαλλήλου ο οποίος, λόγω της πολυετούς παρουσίας του εκεί, πάσχει από την καθ' όλα αντιπαραγωγική «συναισθηματική κατανόηση» στις εισηγήσεις του.

Κατά τον κ. Λαριγκάκη, στο Κυπριακό, η νέα διοίκηση θα πρέπει να ξεφύγει από την αντίληψη αντιμετώπισης του μέσα από το «πρίσμα» της Τουρκίας και κατά πόσον «κλυδωνίζονται» τα θεμέλια της γείτονος από τις εσωτερικές της κρίσεις.

Σε ό,τι αφορά το Σκοπιανό, «αμφισβώ αν θα 'χει υψηλή προτεραιότητα στην ατζέντα της νέας κυβέρνησης», υπογράμμισε ο διευθυντής του ΑΗΙ, «εκτός αν το ζήτημα αυτό εγερθεί σε περίπτωση που η νέα κυβέρνηση καταπιαστεί με τη διεύρυνση του ΝΑΤΟ».

Σε οποιαδήποτε περίπτωση, στην εξαιρετικά πιθανή κυβέρνηση Ομπάμα, οι Ελληνοαμερικανοί παράγοντες θα παίξουν ουσιαστικό ρόλο στην τήρηση των υποσχέσεών του, ιδιαίτερα στο Σκοπιανό, αλλά θα πρέπει να βρεθούν τρόποι αντιμετώπισης της λεγόμενης «μόνιμης γραφειοκρατίας».

Φυσικά, από την προσοχή ουδενός δεν διαφεύγει και «δεν αποτελεί μυστικό» πως τόσο ο Ομπάμα όσο και ο Μπάιντεν, ιδιαίτερα ο δεύτερος, έχουν υπάρξει ιδιαίτερα φιλικοί στα ελληνικού ενδιαφέροντος ζητήματα - στο Κυπριακό, στο Σκοπιανό και στο ζήτημα του Οικουμενικού Πατριαρχείου.